

برک سبزرنامه شماره ۲۰ با خوانندگی عاد خراسانی، کسایی، تجویدی، رضاورزنده، در شور

هنرمندان به ترتیب حسن کسایی، علی تجویدی، رضاورزنده، حسین تهرانی و امیرناصر اقتحاح
اشعار نیز به ترتیب از عبیدزکافی، شمس مغربی، عاد خراسانی، مولانا. در این برنامه شاعر
شیرین سخن معاصر عاد خراسانی بدواً غزلی از خود و سپس ایاتی از مولانا را در آهنگ شور
به سمع می‌رساند، کویندگان روپسنگ و مسکین.

استاد حسن کسایی و استاد امیرناصر اقتحاح نغماتی در شور یادگاری می‌نوازند.

روپسنگ: (عبیدزکافی)

(چرا به دفتر عشق ای خدای لوح و قلم) ۲ به غیر حیرت و حسرت نمی‌زنی رقی

استاد کسایی به تنهایی نغماتی ملامیم به دو ستارن تقدیم می‌دارد.

حال استاد علی تجویدی نغماتی در شور می‌نوازد.

روپسنگ: (شمس مغربی)

به امیدی که گشاید ز وصال تو دری در دل بر بزم بستیم خدای داند
(دیده پر خون و دل آسکنده و جان بر کف) ۲ روز و شب جز تو بختیم خدای داند

استاد تجویدی و استاد اقتحاح نغماتی به یادگاری می‌نوازند.

(دوش با شمس خیال تو به بجویی گفت) ۲ آرزو مند تو بستیم خدای داند

حال آقایان تجویدی و اقتحاح چهار مضرابی را به علاقه مندان تقدیم می‌دارند.

مسکین:

دوش با شمس خیال توبه و بجویی گفت
آرزو مند تو، بستیم خدای داند

استاد رضا ورزنده در آمد شور را آغاز کرده و سپس به اتفاق آقای اقتراح نغانی دلنشین به عزیزان
و دلباختگان کلمات قدیم می دارند.

آواز عاده خراسانی: (شعر عاده خراسانی)

ما عا شقیم و خوشتر از این کار کار نیست
یعنی به کارهای دیگر اعتبار نیست
دانی بهشت چیست که داریم انتظار
جز ماهتاب و باد و آغوش یار نیست
(فصل بهار فصل جنون است و ۱۲ این سه ماه ۲۲ حرکس که مست نیست یقین هو شیار نیست
دیشب لبش چو غنچه تبسم به من نمود
اما چه سود ز آنکه به یک گل بهار نیست
امید شینج بسته به سنج و خرقة است
گویا، گویا به عنف و لطف تو امیدوار نیست
بر ما گذشت نیک و بد، اما تو روزگار
فکری به حال خویش کن این روزگار نیست
بگذر ز صید و این دو سه مه با عاده باش
(صیاد من بهار که فصل شکار نیست) ۲

استاد ورزنده به زیبایی فرود می آید.

اجرای ترانه توسط آقای عاده خراسانی: (شعر از مولانا)

ز بی عشق و ز بی عشق که ما راست خدایا، خدایا
چه نغزست و چه خوبست و چه زیباست خدایا، خدایا، خدایا
(قدیم، قدیم بدان سان که نخریم) ۲
ندانیم، ندانیم چه غوغاست خدایا، خدایا، خدایا
چه نقشست و چه نقشست دین صفحه دل ما
غریبت، غریبت ز بالاست خدایا، خدایا، خدایا
چه مرغزست و چه نغزست و چه رعناست خدایا، خدایا، خدایا
(ز دست و ز زنجیر به بسته چرایم) ۲
چه بندست و چه زنجیر که بر پاست خدایا، خدایا، خدایا
بیاید، بییند که شمس الحق تبریز) ۲
به حر کار تواناست، تواناست، خدایا، خدایا، خدایا

روکنک: (شعر عراقی)

زیبده که زد کاهت نوید نکر دو بار) ۲ آن کس که به امیدی برخاک دست افتد

این هم برگ سبزی بود تخته درویش. علی نکلدار شاما.

مدت زمان برنامه ۲۹ دقیقه و ۳۵ ثانیه می باشد.

توضیحات:

آنچه به دوستاران و علاقه مندان موسیقی ملی تقدیم شد برنامه ای بود که فاقد شماره و نوع کلمها بود بخاننده تصور دارم که از نوع برگ سبزی باشد ولی برای اثبات آن مدرکی در دست نیست زیرا برنامه بدون پنج شماره و مقدمه بانی آقای کسائی شروع شده و نوازنده ضرب هم بطریمی رسد آقای اقتحاج بوده، دیگر نوازندگان استاد علی تجویدی و رضا ورزنده می باشند، خواننده برنامه استاد

سخن و شعر آقای عماد خراسانی است که در بین سرایندگان معاصر تنها فردی است که صدای متناسبی داشته و در یکی دو برنامه صاحب دلان را خوشنود ساخته، اگر ایشان هنوز در قید حیات باشند باید حدود ۸۲ سال داشته باشد زیرا متولد ۱۳۰۰ بوده، ایشان غزلی زیبا را از سروده های خویش خوانده و سپس اشعاری از دیوان شمس تبریزی که حرد و اجرا با بیکاری استاد رضا ورزنده بوده به شکل تصنیف می خواند، در دکلمه سه بیت شعر از شمس مغربی آمده که یک بیت از آن نیز توسط آقای مسکین دکلمه شده ولی یک تک بیت در ابتدای برنامه آمده که از وسط غزل انتخاب شده که شناخته نشد، کوینده برنامه خانم روشنگ است، پنج آثاری دال بر اینکه برنامه برگ سبزی بوده دیده نمی شود ولی برخی افراد آن را برگ سبزی شماره ۲۰ می دانند، و این گفته تا حدود زیادی صحیح بطریمی رسد زیرا همین آواز و ترانه بدون پنج تغیر در برگ سبزی شماره ۲۰ ب که نیز با صدای آقای عماد خراسانی اجرا شده موجود است ولی مجدد این سوال پیش می آید که چگونه در برگ سبزی هم نسخه داشته ایم و اگر چنین بوده پس امکان این نیز بوده که این شماره الف نیز داشته و همین برنامه بالا شاید نسخه الف است که شماره اش در نسخه موجود از دست رفته و اگر چنین بوده شاید مدت آن اندکی جهت معرفی و اشعار دکلمه شده

معمول برگ سبز که از عطار و عراقی بوده بیشتر شده و به همین جهت در یکطرف نوار
معمولی جانی شده و به همین صورت ناقص دست به دست گشته، در برنامه شماره ۲۰ ب که
بعد از این برنامه نوشته شده اگر به دقت ملاحظه شود میت آخر تصنیف خوانده شده در این برنامه
در نسخه موجود از دست رفته بوده و دست در محلی است که نوار تمام شده ولی در نسخه
می بینیم که وجود داشته لذا نگارنده آن بیت پایان را به این برنامه افزودم و حتی میتی که از عراقی
آمده و حکایت پایان برنامه را طبق روال معمول نوشته ام و اگر این مقدار زمان را به آن بیافزایم
و حتی معرنی و دو بیت شعر ابتدای برنامه را در نظر بگیریم حدود سی و دو دقیقه می شود که
بدون تردید در یکطرف نوار معمولی قرار نمی گرفته، برای مقایسه به برنامه ۲۰ ب رجوع شود.
سال بعد معرنی ابتدای برنامه از نسخه دومی که حکایت از آن داشت تهیه شد که در آن
نسخه نام آقای کسایی گفته شده ولی بنده به معرنی اول برنامه افزودم.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی
کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم
زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این
مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با
ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش